

נחום רוזמן

בן נפתלי זפנינה
נולד ביום ז' אייר
תש"ו 8.5.46
נפל ביום ע"ו כסלו
תשכ"ז 28.11.66

מדינת ישראל/משרד-הבטחון

אנו מעלים בעער זאת זכרו של

940640 סג"ל **נחום רובין** ז"ל

שנפטר בשעות סיכוי הנפקידו ביום

ש"ז נסלו חשכ"ז (28.11.66)

ממשלת ישראל, צבא ההגנה לישראל והאמה

הקברית ישאו תמיד בזמון ובאהבה את זכר

נחום

אשר קיים תפקידו בתאמנות בהגנת המולדת.

ראש הממשלה

נחום רומן

נחום נולד בפרדס-חנה. הוא סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי על שם "ארליך" בטבריה, ולאחר מכן למד וסיים את "בית-הספר התיכון בגליל". בשנת תשכ"ד במאי 1964 גויס לצה"ל, שירת בחיל האויר והגיע לדרגת סגן משנה. נחום נפל בעת מילוי תפקידו ביום ט'ו בכסלו תשכ"ז, (28.11.1966), והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית-שאול. בגן של כפר שמריהו הוקמה אנדרטה על שם נחום וע"ש עוד שני בנים שנפלו. כן נבנה שם בית-כנסת הנקרא "היכל הבנים" על שם השלושה. בתרמה תרומה לנטיעת עצים ביער הטייסים על שם נחום.

סגן משנה נחום בן נפתלי רומן ז"ל

8.5.1946 - 28.11.66

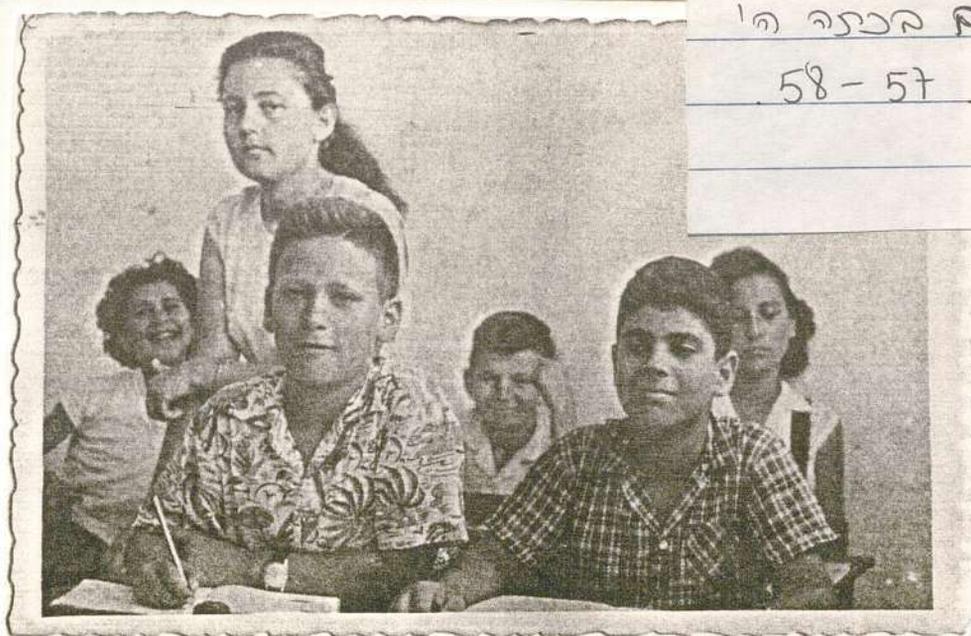
שנת העשור

מה רבה התכונה לקראת שנת העשור
בכל עיר קול המולה, פטיש אמר,
בכל סינה מעמידים במה
אם בערי הערבה רבה המהמה
בקצות המדברות תוקעים עמלים ומתחיים חבליים
כפי שכל הראים יהיו בטחיים.

הרבה תייריים יבאלו לארץ באניות אבטוסיים
אבהק הרבה אנשים יקריים אבאליים.
מקטיים את הכבישים והרחובות
כפי שכל הראים ימלאו פיהם ברכות.
אם כל ההכנות יצליחו ויבוצעו בתפארת
תהיה לנו שנת העשור יפה ומלארת.

נחום ראו

בן 11 היה נחום בכותבו שיר זה.

נחום הכתב הי'
השנת 57-58

צבא חננח לישראל

יג באר צבאי 2721
ה' כסלו תשס"ז
2 בלגנו 1966

יג. מפקד נפוליו בונפ.

העל אהבתם איובת על מלח יגו את ש
סג מענה נעים בונפ אשני נספיה בגולנה מילג
ביום ה' א' כסלו תשס"ז, 27 באר צבאי, ה' בלגנו תשס"ז
בפנינו.

נעים ככה להודעתו אנקדמתו על דעתו העצ
לפנינו בהשגחה נספיה על אנפיו, ולדעתו בין אל
אשני לפעם אגו על ערעם הדיעותו אגו על שני אנפיו גסו
על אשני יצוקיה היטנה העלמה הבכ. הסגן קסר
אלה בסגן עז, לקצם שבונין אנפיהו רבנו.

גבנוו אנפן מלפניקים על קגו הרמנו.

אני צבאי - רגן
מפקד הדיעותו.

נחום שאיננו

שמונה חדשים עברו מאז נפל נחום בעת מלוי תפקידו כטייס
בחיל-האוויר.

נחום לא זכה להגיע ליום הנצחון הגדול של צה"ל ובפרט של
חיל האוויר, אך לו חלק בנצחון זה כחלקם שליכל חבריו לחיל.
חיל האוויר לא הגיע לעוצמה כזו בששה חדשים אלא ב-19 שנה
תוך אמונים קשים, מפרכים ומסוכנים.

עוד בימי צעירותו אהב נחום את התעופה, הוא בנה דגמים של
מטוסים, קרא את כל בטאוני חיל האוויר, למד בבית הספר הסכני של
חיל האוויר, וכשהתגייס לצבא התנדב מיד לקורס טיס.

נחום טיים את הקורס בהצלחה. הוא הגשים את חלום חייו.
עוד הספיק לסוס בכמה מטוסי סילון והחקדם יפה בחיל האוויר עד
שקרה האסון המר.

עליז וחייכני ויפה תואר, החברה היו אומרים לב זהב לבחור
הזה -

כזה היה נחום וכזה נזכור אותו לעד !

אודי

כ ז ה ה י ה נ ח ו ס

נחום היה אדם מושלם. ואין זו אימרה ריקה מתוכן, תולדה של "אחרי מות קדושים". היחה זו המציאות, והוא אף לא ידע זאת ולא נהג בגאווה של אדם שכולו מעלות.

חינו הרב, בינחו, כשרונותיו הרבגוניים ובצד כל אלה - חזותו המקסימה - סייעו לו למצוא מקומו בקלות רבה בכל חברה אליה נקלע.

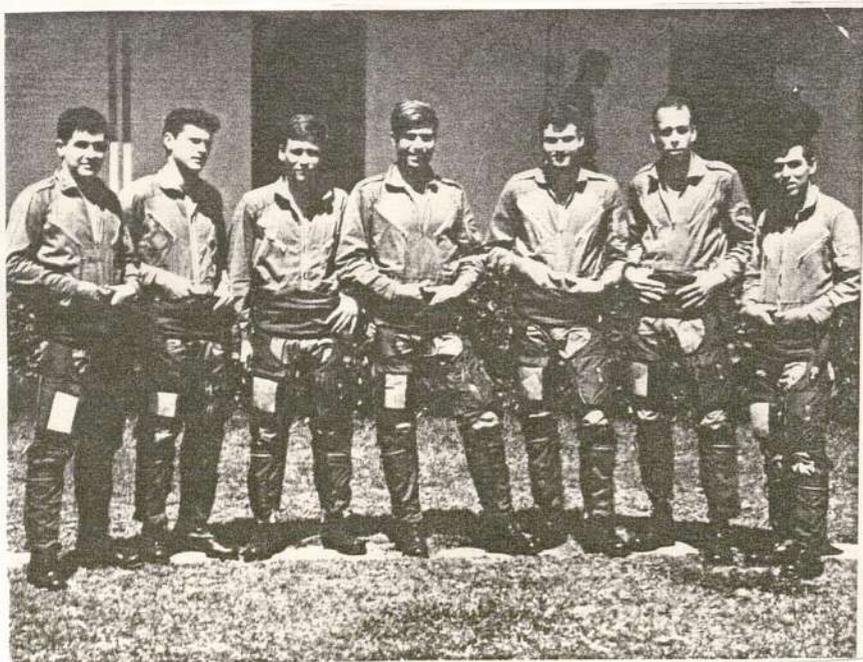
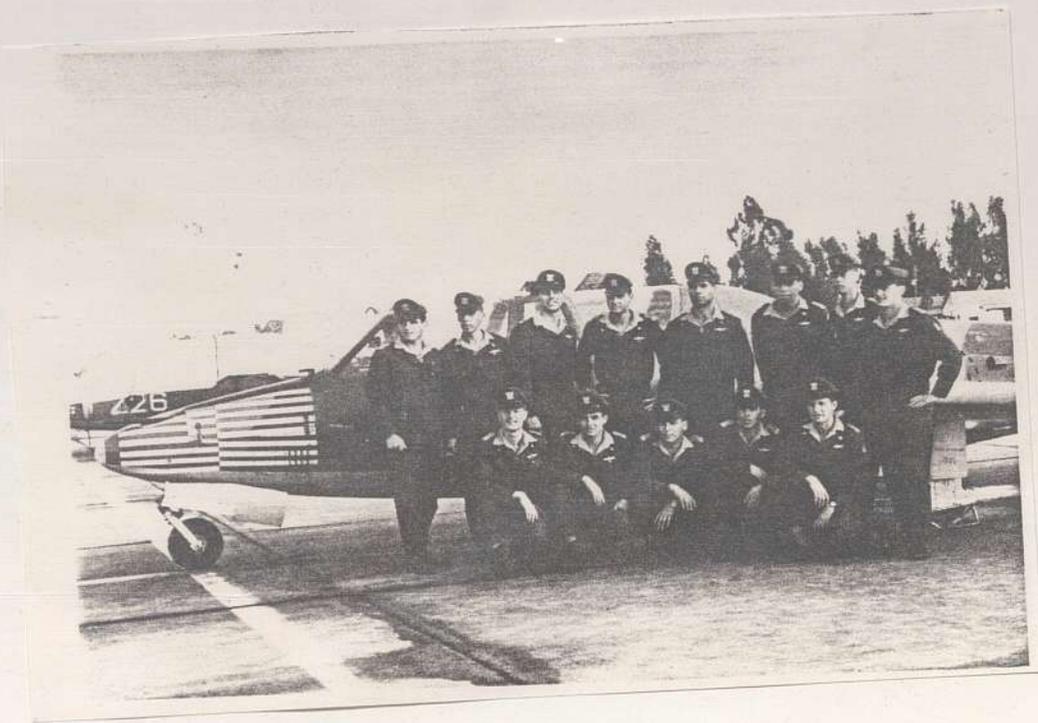
בבית הספר, אף כי לא היה מן התלמידים הבולטים בשקדנותו (הידיעות נקלטו בו בקלות רבה מדי), זכה לאהדה מרובה של המורים. אחרי נפילתו כתבה להוריו אחת המורות, שלימדוהו בבית הספר העממי: "תלמידים רבינ היו לי בשנות עבודתי, אך את נחום חיבבתי מכולם. כי ילד כמוהו אי אפשר שלא לאהוב, ואי אפשר לשכוח"...

משחר שנותיו אהב מטוסים והקדיש להם שעות-פנאי רבות, אם בחניכות בגדנ"ע-אוויר, אם בבניית דגמי מטוסים ואם סתם בהשחובכות על הדשא, כשהוא משמיע זמזומי אוירון. קירות חדרו, בבית הוריו בסבריה, בה נולד, ולאחר מכן בכפר-שמריהו, היו עמוסים לעיפה בדגמים המיושנים והחדשים של כל המטוסים הקיימים, מעשה ידיו. על מדפי הספריה בחדרו היו ערימות-ערימות של בטאוני חיל-האוויר, אותם אסף בשקדנות במשך שנים רבות, עוד בטרם חלם להיות טייס.

ואולי, כבר אז שאף לטיס ויקווה בלבו להיות טייס, כנשואי הערצתו... הוא לא היה מרבה דיבור, ואת חלומותיו הקטנים כמס ולא הירבה לפרט. אולם, שמורה עמנו תמונה קטנה שלו, המרמזת למאמינים ברמזים, כי מן השמיים נגזר שמקומו בשחקים. בחמונה זו, אותה כינה "אווירון" נראה הפעוט, בן מחצית השנה, שוכב על בטנו, כשידיו פרושות ככנפי מטוס ואילו רגליו מתוחות הישר - כזנבו של אווירון...

האווירונים מלאו את חייו חוכן ואת לבנו - גאווה. כל מטוס שעבר ביעף מעל גגו האדום של בית הוריו בכפר, נדמה כנושא דרישח שלום לבבית מן הטייס של המשפחה. כולם היו גאים בו: הילד הקטן, כחול העיניים וזהוב השיער, הפך לגבר. עדיין כחול עיניים וזהוב שער, אך בתוספת של שיזוף שכה הלם לו, גוף מוצק, והעיקר - כובע קצינים כחול וכנפי טייס, עליהם היחה גאוותו וגאוות המשפחה.

ולא ידענו, ולא ידע גם הוא, כי זמן כה קצר הוקצב לו לשאוף אל קרבו את ההנאה והגאווה, ולספק את תאוותו הגדולה לשחקים. מחצית השנה לאחר מלאח לו עשרים, נפל במילוי תפקידו, והשאיר חלל ריק ופצע צורב בלבם של כל אלה אשר הכירוהו ואהבוהו כל כך.

לזכרו של נחום ז"ל

יותר ממחצית השנה עברה מאז נלקח נחום.

שלושה ימים לפני שנלקח מאיתנו, עוד נפגשנו לשיחה קלה, כמנהגנו מאז הימים הראשונים לחברותנו. כתמיד היתה בפיו חכמה עליזה ועל פניו חיוך טוב לב, נפרדנו באוהה הזדמנות וקבענו פגישה לשבת הקרובה. פגישה שכבר לעולם לא תתקיים. במקום פגישה עם נחום ז"ל ישבנו אחר ימים מספר בחברת הוריו וידידיו ובכינו בסתר לב על ידיד וחבר, בן ורע שהלך ואיננו.

רגיל לאמור אחרי מותו של אדם שבחיים עליו ועל אופיו.

על נחום, כל אלה שהכירוהו ידעו שאכן לא שבחים ולא דברי הלל אפשר לספר. כל מה שיאמר עליו לטובה - זו אמת שהלכה ואיננה.

לנו ולהוריו חסר בן וחבר אשר תמיד ידע לעודד, להיות עליו בכל עת, ולשמש מקור שמחה וענין.

לכולנו לא נותר, אלא לנחם איש את רעהו, להפגש לעתים מזומנות כשזכרו ניצב לנגד עינינו.

בכפר

עלון המועצה המקומית כפר שמריהו

חוברת

מס' 67

יולי 1967

חמוז חשכ"ז

הצבא הישראלי על במוחיק חלל איך נפלו גיבורים

לזכר הנופלים - בני כפרנו

ביצ'ר רוני ז"ל

פורטנוב יורם ז"ל

רומן נחום ז"ל

אחרי מותי ספרו ככה לי:

"היה איש - וראו : אינו עוד :"
קודם זמנו מת האיש הזה,
ושירת חייו באמצע נפסקה "

וגדול מאד, מאד הכאב !

את המילים הללו, בין היתר, כתב בזמנו המשורר הדגול חיים נחמן ביאליק,
והן מבטאות יפה את הרגשותינו כשאנו מקדישים את העלון הזה לזכר בני-
הכפר שנפלו בזמן האחרון בשרות העם והמדינה. ביחד עם בני יקרים בכל
חלקי המדינה הנעדרים לנו היום עמדו במבחן הכי קשה, וזכו למקום נכבד
בתקופת הגבורה של עמנו.

בניגוד לחללי השואות שעברו עלינו, שנפלו בלי סיבה ובלי הגיון, ללא
תועלת וללא מטרה, אפשר אולי להתנחם בזה שלא הקריבו את חייהם לשוא.
בחיהם ובגבורת חבריהם סוכלו תכניות ודוניות של אויב מר לחסל את העם
והמדינה.

לעולם לא נשכח אותם, ותמיד נראה בקרבן שהביאו ובתרומתם רבת הערך
להצלת המדינה אתגר לכולנו. במיוחד מצווה הנוער לזכור שמלחמת הקיום
של המדינה נמשכת אפילו בתנאי שלום, ואם נדע להתמודד עם הבעיות הכי
קשות מבלי לסגת או לפנות עורף למדינה, לא נכשיל את הנצחון המזהיר
שהושג במחיר כה גדול. אך ורק בדרך מכובדת זו נוכל לשמור אמונים
אתם ולהנציח את זכרונם לכל הדורות.

יהיה זכרם מבורך !

מדינת ישראל

משרד הבטחון - אגף השיקום
המחלקה להנצחת החייל

חאריך כ"א אייר תשכ"ט
9 במאי 1969

לכבוד

משפחת רומן

רח' הורדיס 17

כפר שמריהו

משפחה יקרה,

במסגרת פעולותינו השונות למען הנצחת זכרם היקר והקדוש של חללי צה"ל - הננו
נוטעים, ביערות של הקרן הקיימת לישראל, עצים לזכרו של כל אחד ואחד מגיבורינו,
שמטרו את נפשם על הגנת העם והמולדת.

מתוך יראת כבוד ורסט של קדושה, הננו מצרפים לאיגרתנו זו את תעודת הקרן הקיימת
לישראל, לנטיעת עץ על שמו של יקירכם סג"מ נחום רומן ז"ל, שזכרו חקוק לנצח
בזכרונה של האומה.

חשמש תעודה זו אות ומופת, שיקירכם לא זו בלבד שהוא חי בלבה של האומה, כי אם
גם השחרש בנופה של המולדת.

אילן רך זה הוא סמל נוגה ועצוב לחיים הצעירים שנגדעו באיבם, אבל הוא ישמש
מקור של השראה ושל רציפות החיים.

הוא יכה שרשים ויעלה אמיר - ובצילו יחסו ויגדלו דורות של בונים ושל מגינים
לישראל.

ברגשי כבוד

יהודה מירון
מנהל המחלקה